

XXXVII.

Betænkning

over

Forflag til Lov, hvorved Frihed til at lade kirkelige Handlinger foretage hos en anden Geistlig end Sognedistrictets indrømmes Bøfjenderne af den lutherfke Tro.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Udvalget, fom det ærede Thing har overdraget det Hverv, at afgive Betænkning over det af Rigsdagsmændene for Nalborg Amts 1fte Valgfreds (Hafs) indbragte Forflag til Lov, „hvorved Frihed til at lade kirkelige Handlinger foretage hos en anden Geistlig end Sognedistrictets indrømmes Bøfjenderne af den lutherfke Tro“, har taget dette Forflag under moden Overveielte, og dets Fleertal er derved kommet til at beftyrkes i den Overbeviielning, at den foreslaaede Frihed i Folketirken ikke alene er naturlig og ønskelig, men for Folketirken selv endog nødvendig, dersom den skal kunne bevares som en kirkelig Forening af Landets fleste Borgere og kunne sikkes Bestidelsen af de bedste aandelige Kræfter, uden hvilke den ikke kan have sin Berettigelse til særdeles Understøttelse af Staten ligeover for de udtraadte Samfund.

Udvalgets Fleertal indrømmer vel, at der ikke nu er den Samvittigheds-Tvang tilstede i Folketirken, som tidligere i Statskirken fremfaldte lignende Forflag, forelagte den roesfildste Stænderforsamling 1838, idet Grundloven, ved at tilstaae en udfrakt Religionsfrihed (Grundl. §§ 80—84), har givet dem, som ikke kunne finde sig tilfredsstillende i Folketirken, Leilighed til, ved en Udtrædelse af denne, at indrette deres kirkelige Samfund overeensstemmende med deres Begreber om det Rette og Hensigtsmæssige, og altsaa indrømmet Borgene en uindfranket Religionsfrihed udenfor Folketirken. Denne Bestemmelse er imidlertid

tagen under den Forudsætning, at Landets Bøboere i Almindelighed vilde finde sig tilfredse i Folketirken, og Afgangen til Udtrædelse kun blive benyttet af et ringe Antal Særlinge, som af mulig høist forskjellige Grunde ikke kunde finde sig tilrette i Folketirken, der af den Grund, at den forudsættes vedblivende at ville bevare den store Fleerhed og de bedste aandelige Kræfter i sig, er tilsagt en saadan Understøttelse fra Statens Side (Grundl. § 3), som det vilde være urimeligt at yde den, naar den ikke kunde opfylde denne Betingelse.

For at det imidlertid skal være muligt for den at svare til sin Hensigt, antager Udvalgets Fleertal, at det er nødvendigt, at der indrømmes den en saa stor Frihed i dens indre Forhold, som kan bestaae med god borgerlig og kirkelig Orden; og omendfjønndt det er klart, at ikke alle Dnfter ville tilfredsstillende ved det nærværende Lovforslag, hvorved der ikke er taget Hensyn til at skaffe Lærerstanden en lovlig Anerkjendelse af Brugten af den Frihed, den siden Aarhundredets Begyndelse har taget sig, antager Fleertallet det dog for at være velfikket til at skaffe Menigheds-Medlemmerne en naturlig Frihed til at holde sig i kirkelig Henseende til hvilkensomhelst Præst, de ønske, af hvem de føle sig tiltalte, opbyggede og opmuntrede, styrkede og trøstede. Sagnet af et saadant frit Valg mellem de af Statens beskikkede Præster vilde være unaturligt, saameget mere, som det synes at være uden al fornøftig Grund, da man fra Statens Side